KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.9.2026 r.
COM(2026) 661 final

2026/0261 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) nr 1308/2013, (UE) 2023/1115 i (UE) 2024/1348 oraz rozporządzenie Rady (UE) 2023/2720 w odniesieniu do dostosowania niektórych wymogów i zmniejszenia obciążeń administracyjnych w unijnych regionach najbardziej oddalonych

{COM(2026) 662 final} - {SWD(2026) 661 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Dziewięć najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej – Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Majotta, Reunion i Saint-Martin (Francja); Azory i Madera (Portugalia) oraz Wyspy Kanaryjskie (Hiszpania) – to regiony UE położone w basenie Morza Karaibskiego, Ameryce Południowej oraz na Oceanie Atlantyckim i Indyjskim, w których mieszka pięć milionów obywateli.

Regiony te zmagają się z wyzwaniami strukturalnymi i stałymi ograniczeniami w rozwoju. Ograniczenia te – uznane w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – obejmują oddalenie, wyspiarski charakter, wrażliwość na zmianę klimatu i zależność gospodarczą od niewielkiej liczby sektorów. W art. 349 TFUE przewidziano konkretne środki mające na celu wsparcie tych terytoriów, w tym dostosowane do potrzeb stosowanie prawa UE w tych regionach oraz szczegółowe przepisy dotyczące dostępu do funduszy i programów UE.

Jednak pomimo tych przepisów i późniejszych strategii UE niektóre rozporządzenia UE – opracowane przede wszystkim z myślą o Europie kontynentalnej – mogą nakładać nieproporcjonalne obciążenia na regiony najbardziej oddalone. Na przykład przepisy dotyczące rolnictwa, opodatkowania, środowiska i rybołówstwa mogą w niewystarczającym stopniu uwzględniać szczególne warunki panujące w tych regionach, co prowadzi do wyższych kosztów, zakłóceń na rynku i utraty możliwości gospodarczych.

Pakiet regulacyjny dotyczący regionów najbardziej oddalonych koncentruje się na pięciu kluczowych obszarach, w których konieczne są ukierunkowane dostosowania prawodawstwa UE, aby uwzględnić specyfikę regionów najbardziej oddalonych, zapewnić równe warunki działania z innymi terytoriami UE, zmniejszyć obciążenia administracyjne i uwolnić ich potencjał gospodarczy, a zarazem zapewnić pełną zgodność z szerszymi celami polityki UE.

W niniejszym wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady skoncentrowano się na rolnictwie, środowisku, rybołówstwie i migracji, jak opisano poniżej.

Rozporządzenie w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

Rozporządzeniem Rady (UE) nr 1385/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniono rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa[1] w związku ze zmianą statusu Majotty na region najbardziej oddalony w dniu 1 stycznia 2014 r. W szczególności w zmienionym art. 23 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważniono Francję, do dnia 31 grudnia 2025 r., na zasadzie odstępstwa, do wprowadzania nowej zdolności połowowej na Majotcie bez wycofania równoważnej zdolności. Przepis ten opracowano w taki sposób, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na modernizację słabo rozwiniętej floty rybackiej Majotty, w szczególności statków o długości poniżej 10 metrów poławiających gatunki denne i pelagiczne. Pod koniec tego okresu przejściowego

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.

zobowiązano Francję do ustanowienia limitu zdolności połowowej pod względem pojemności brutto i mocy silnika dla wspomnianego segmentu floty.

Zniszczenia spowodowane przez cyklon Chido w grudniu 2024 r. uniemożliwiły jednak osiągnięcie tych celów w okresie przejściowym, co sprawiło, że konieczne było przedłużenie stosowania odstępstw. Utrzymanie obecnego terminu, przypadającego na 31 grudnia 2025 r., grozi niepotrzebnym ograniczeniem zdolności połowowej Majotty, zanim zostanie ona przywrócona do poziomu operacyjnego. Nałożenie ograniczeń zdolności w tych okolicznościach mogłoby zagrozić bezpieczeństwu żywnościowemu terytorium, w szczególności biorąc pod uwagę wysokie koszty i ograniczoną dostępność przywozu żywności, a także rosnącą zależność od rybołówstwa w związku ze spadkiem lokalnej produkcji rolnej.

W odpowiedzi na te obawy Komisja proponuje zmianę rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, aby przedłużyć okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2030 r., co zapewni Francji dodatkowy czas na ustanowienie odpowiedniego limitu zdolności połowowej na Majotcie.

Rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków

Szereg produktów rolnych stanowi element codziennej diety w regionach najbardziej oddalonych. Produkuje się je na danym obszarze i sprzedaje razem z owocami i warzywami, nawet jeśli nie należą one do sektorów świeżych lub przetworzonych owoców i warzyw wyszczególnionych w art. 1 ust. 2 lit. i) oraz j) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków”)[2]. Produkty te wymieniono natomiast w częściach I i XXIV załącznika I do tego rozporządzenia, które odnoszą się do zbóż i pozostałych produktów. W związku z tym produkty te nie kwalifikują się do wsparcia w ramach programów operacyjnych realizowanych przez organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw na podstawie tytułu III rozdział III sekcja 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 w sprawie planów strategicznych WPR[3].

Produkty takie jak świeży i zamrożony maniok (cassava), pochrzyn, kolokazja jadalna i ksantosoma (malanga), przeznaczone do spożycia przez ludzi, a także suszone orzechy kokosowe, kurkuma i imbir mogą odgrywać ważną rolę w lokalnych systemach rolnych i bezpieczeństwie żywnościowym w regionach najbardziej oddalonych. Aby umożliwić państwom członkowskim przyznawanie wsparcia na te produkty za pośrednictwem programów operacyjnych realizowanych przez istniejące organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw, produkty te należy włączyć w zakres sektorów świeżych i przetworzonych owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. i) oraz j) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

---

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj.

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.

Włączenie tych produktów do odpowiednich wyżej wymienionych sektorów świeżych i przetworzonych owoców i warzyw umożliwiłoby również objęcie ich, w stanie świeżym, ogólnymi normami handlowymi dotyczącymi owoców i warzyw. Ułatwiłoby to wprowadzanie ich do obrotu i informowanie konsumentów o ich pochodzeniu. Należy zatem włączyć te produkty do części IX i X załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Rozporządzenie UE w sprawie wylesiania

Rozporządzeniem (UE) 2023/1115 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie produktów niepowodujących wylesiania („rozporządzenie UE w sprawie wylesiania" lub „rozporządzenie EUDR")[4] zakazano wprowadzania do obrotu w UE produktów związanych z wylesianiem po 2020 r. Przepisy rozporządzenia EUDR mają znaczący wpływ na krajową produkcję i konsumpcję w Gujanie Francuskiej. W tym regionie, gdzie 95 % powierzchni pokryte jest lasami, strategie suwerenności żywnościowej opierają się na ograniczonym, ukierunkowanym i planowanym przekształcaniu terenu na grunty rolne, aby zaspokoić potrzeby szybko rosnącej liczby ludności. Ponieważ według INSEE liczba ludności Gujany Francuskiej ma wzrosnąć z 285 000 w 2020 r. do 339 000 do 2030 r. i do 540 000 do 2040 r.[5], autonomia żywnościowa stoi w obliczu najpilniejszych wyzwań. Zainteresowane strony ostrzegły, że stosowanie obowiązków w zakresie należytej staranności wynikających z rozporządzenia EUDR do produktów spożywanych w kraju może utrudniać realizację inicjatyw na rzecz samowystarczalności żywnościowej i zwiększać tym samym zależność od przywozu, ślad węglowy ze względu na emisje z transportu oraz podatność na zakłócenia dostaw.

W odpowiedzi na te obawy Komisja proponuje ukierunkowaną zmianę, która wyłącza Gujanę Francuską z terytorialnego zakresu stosowania rozporządzenia EUDR, w tym z obszaru celnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 34 tego rozporządzenia. Podejście to zwalnia ze stosowania rozporządzenia EUDR w odniesieniu do odpowiednich produktów wytwarzanych i spożywanych w Gujanie Francuskiej, a także towarów będących przedmiotem handlu między Gujaną Francuską a państwami trzecimi, co odzwierciedla praktyczne ograniczenia w egzekwowaniu przepisów, w tym nieszczelne granice regionu z Surinamem i Brazylią. Wniosek obejmuje ścisłe zabezpieczenia: przywóz (tj. dopuszczenie do obrotu) na rynek unijny z Gujany Francuskiej będzie podlegał obowiązkom określonym w rozporządzeniu EUDR i będzie wymagał m.in. specjalnego zgłoszenia celnego z numerem referencyjnym oświadczenia o należytej staranności lub identyfikatorem zgłoszenia uproszczonego. Podobnie wywóz z Unii do Gujany Francuskiej będzie podlegał rozporządzeniu EUDR, w tym obowiązkom w zakresie należytej staranności i odpowiednim wymogom dotyczącym oświadczenia o należytej staranności lub zgłoszenia uproszczonego zgodnie z rozdziałem 4 rozporządzenia EUDR.

Rozporządzenie w sprawie procedury azylowej

W rozporządzeniu (UE) 2024/1348 („rozporządzenie w sprawie procedury azylowej")[6] ustanowiono wspólną procedurę udzielania ochrony międzynarodowej w UE. Francuskie

---

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 995/2010 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 206), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/2025-12-26.

5 „Institut national de la statistique et des études économiques" (Francuski Państwowy Instytut Statystyki i Analiz Ekonomicznych).

6 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia

regiony najbardziej oddalone (Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Majotta, Reunion i Saint-Martin), które nie należą do strefy Schengen na podstawie art. 138 konwencji z Schengen[7], mają szczególne położenie geograficzne i są również dotknięte znacznymi przepływami migracyjnymi. W ciągu ostatniego roku liczba wniosków o udzielenie azylu na tych terytoriach wzrosła: o +26 % w Gujanie Francuskiej w ciągu jednego roku, a na Majotcie – siedmiokrotnie w porównaniu z 2025 r. W tym kontekście należy wprowadzić odstępstwo od art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie procedury azylowej, aby zapewnić skuteczną ochronę granic, a jednocześnie zagwarantować prawo do ochrony międzynarodowej zgodnie z paktem o migracji i azylu[8]. Umożliwi to organowi innemu niż organ rozstrzygający podjęcie decyzji o wyrażeniu zgody na wjazd lub o odmowie wjazdu do francuskich regionów najbardziej oddalonych w celu ubiegania się o ochronę międzynarodową na podstawie wiążącej opinii organu rozstrzygającego.

Rozporządzenie w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych

W rozporządzeniu Rady (UE) 2023/2720[9] („rozporządzenie w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych") ustanowiono autonomiczne preferencje taryfowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa, które nie są dostępne na rynku unijnym w wystarczających ilościach. W przypadku lucjana purpurowego przywożonego na terytorium UE w celu przetworzenia w ramach systemu końcowego przeznaczenia można zastosować zwolnienie z należności celnych.

Operacje przetwarzania prowadzone przez gujańskie fabryki nie wchodzą jednak w zakres art. 4 ust. 4 rozporządzenia, w którym wymieniono konkretne operacje umożliwiające korzystanie z kontyngentów taryfowych dla produktów. Stosowanie taryfy celnej w wysokości 15 % pozbawia Gujanę Francuską możliwości i korzyści wynikających z dodawania wartości produktom pochodzącym z przetwarzania lucjana.

Należy zatem wprowadzić szczególne odstępstwo w art. 4 ust. 4, aby umożliwić korzystanie z kwot autonomicznych w przypadku lucjana purpurowego, z zastrzeżeniem że spełnione są inne warunki określone w tym rozporządzeniu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Przyjęcie kolejnych strategii Komisji (w latach 2004, 2007, 2008, 2012, 2017 i 2022), aby sprostać szczególnym potrzebom regionów najbardziej oddalonych, miało pozytywny wpływ na ich rozwój i spójność terytorialną. Najnowszą strategię z 2022 r. „Postawienie ludzi na pierwszym miejscu, zapewnienie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, uwolnienie potencjału regionów najbardziej oddalonych UE"[10] wdrożono w pełni i przyniosła ona pozytywne rezultaty.

Mimo to regiony najbardziej oddalone nadal znacznie pozostają w tyle za innymi obszarami UE pod względem rozwoju, poziomu życia, zaspokojenia podstawowych potrzeb i dostępu do

---

dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj.

7 Dorobek z Schengen – Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z 14 czerwca 1985 r. między rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19), ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj.

8 COM(2020) 609 final.

9 Rozporządzenie Rady (UE) 2023/2720 z dnia 27 listopada 2023 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2024–2026 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami (Dz.U. L, 2023/2720, 6.12.2023), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2720/oj.

10 COM(2022) 198 final.

podstawowych usług. Komisja ogłosiła strategię na rzecz tych regionów w komunikacie dotyczącym śródokresowego przeglądu polityki spójności (który przyjęto dnia 1 kwietnia 2025 r.[11]). Strategia na rzecz regionów najbardziej oddalonych jest jednym z kluczowych priorytetów określonych w liście intencyjnym powiązanym z orędziem o stanie Unii w 2025 r. (10 września 2025 r.) i uwzględniono ją w programie prac Komisji na 2026 r.[12]

Zgodnie z wytycznymi politycznymi na lata 2024–2029[13] i konkluzjami Rady z dnia 10 marca 2025 r. (6787/25) w sprawie spójności i polityki spójności po 2027 r.[14], aby poprawić warunki życia pięciu milionów obywateli UE – mieszkańców regionów najbardziej oddalonych – należy przyjąć podejście ambitne i ukierunkowane na konkretny obszar.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Strategia ta i wniosek dotyczący rozporządzenia mają na celu promowanie spójności terytorialnej, a zatem przyczyniają się do realizacji celów politycznych takich jak sprawiedliwość społeczna, konkurencyjność i dobrobyt.

Wniosek jest spójny z ogólnymi istniejącymi ramami prawnymi następujących rozporządzeń i w każdym przypadku ogranicza się do ukierunkowanej zmiany:

– rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa,

– rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych,

– rozporządzenia (UE) 2023/1115 w sprawie produktów niepowodujących wylesiania,

– rozporządzenia (UE) 2024/1348 w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii,

– rozporządzenia Rady (UE) 2023/2720 otwierającego autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2024–2026 i określającego sposób zarządzania tymi kontyngentami.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Jedyną podstawą prawną wniosku jest art. 349 TFUE. Artykuł ten umożliwia Radzie, stanowiącej na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjęcie szczególnych środków mających na celu określenie warunków stosowania Traktatów do regionów najbardziej oddalonych, w tym wspólnych polityk, w szczególności polityk celnych i handlowych, polityki fiskalnej, stref wolnocłowych, polityk w dziedzinach rolnictwa i rybołówstwa, warunków zaopatrzenia w surowce i dobra konsumpcyjne pierwszej potrzeby, pomocy państwowej i warunków dostępu do funduszy strukturalnych oraz programów horyzontalnych UE.

---

11 COM(2025) 163 final.

12 COM(2025) 870 final.

13 „Wybór Europy” – Wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej 2024–2029, Strasburg, dnia 18 lipca 2024 r.

14 W konkluzjach tych podkreślono potrzebę uwolnienia pełnego potencjału regionów najbardziej oddalonych w UE i wezwano Komisję do pełnego wykorzystania możliwości przewidzianych w art. 349 TFUE, wspierania integracji regionalnej tych regionów w odniesieniu do dostosowanych przepisów w polityce spójności po 2027 r. i we wszelkich innych wnioskach ustawodawczych.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Państwa członkowskie i regiony najbardziej oddalone nie są w stanie same odpowiednio zaradzić szczególnym ograniczeniom w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów najbardziej oddalonych. Wynika to z faktu, że regiony najbardziej oddalone potrzebują środków przekrojowych na poziomie UE, w szczególności gdy szczególne wyzwania, z którymi się mierzą, mają wymiar międzyregionalny lub międzypaństwowy lub wymagają dostosowania i usprawnienia obowiązującego prawodawstwa sektorowego UE.

- **Proporcjonalność**

Proponowane środki dotyczą jedynie dziewięciu najbardziej oddalonych regionów UE, które na mocy Traktatu korzystają ze szczególnego statusu w odniesieniu do Unii Europejskiej. Art. 349 TFUE umożliwia Radzie przyjmowanie szczególnych środków i warunków stosowania prawa UE do regionów najbardziej oddalonych, z uwzględnieniem ich ograniczeń strukturalnych, społecznych i gospodarczych, takich jak oddalenie, wyspiarski charakter, niewielkie rozmiary, trudna topografia i klimat oraz zależność gospodarcza od niewielkiej liczby produktów.

Zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 2015 r.[15] przewidziane szczególne środki powinny być powiązane ze szczególnymi cechami charakterystycznymi i ograniczeniami danego regionu najbardziej oddalonego. Zróżnicowane traktowanie korzystne dla danego regionu najbardziej oddalonego może być zatem uzasadnione występowaniem w tym regionie jednego lub wielu czynników wymienionych w art. 349 TFUE.

We wniosku regulacyjnym dostosowano przepisy prawa UE do szczególnych cech charakterystycznych regionów najbardziej oddalonych, uznanych w art. 349 TFUE, w zakresie absolutnie niezbędnym do rozwiązania zidentyfikowanych problemów regulacyjnych bez podważania integralności i spójności porządku prawnego Unii.

Ponieważ wniosek dotyczy jedynie dziewięciu regionów, które są najbardziej oddalonymi częściami Unii Europejskiej, nie ma on wpływu na rynek wewnętrzny UE jako całość ani na stosowanie prawa UE w pozostałej części Unii.

Wniosek nie wprowadza ponadto nowej polityki, lecz raczej upraszcza istniejące prawodawstwo sektorowe, aby uczynić je bardziej wykonalnym w kontekście regionów najbardziej oddalonych. Nie będzie on miał większego wpływu na osiągnięcie celów prawodawstwa, które ma zostać uproszczone, ani na ogólne ambicje Unii. W związku z tym wstępna ocena skutków każdego z przedmiotowych instrumentów regulacyjnych pozostaje adekwatna.

Nie istnieją ponadto znaczące alternatywne warianty strategiczne, a jedynym realnym podejściem jest uproszczenie prawa UE i dostosowanie go do kontekstu regionów najbardziej oddalonych.

[15] W wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 2015 r. (Parlament i Komisja przeciwko Radzie, sprawy połączone C-132/14 do C-136/14) „Majotta” wyjaśniono zakres art. 349 TFUE i potwierdzono, że stanowi on podstawę prawną do przyjmowania specyficznych środków „mających na celu uwzględnienie strukturalnej sytuacji gospodarczej i społecznej regionów najbardziej oddalonych”.

Ogólny wpływ na osiągnięcie celów prawodawstwa sektorowego UE, które ma zostać dostosowane, lub na Unię jako całość jest zatem minimalny.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek zawiera rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1380/2013, rozporządzenie (UE) nr 1308/2013, rozporządzenie (UE) 2023/1115, rozporządzenie (UE) 2024/1348 i rozporządzenie Rady (UE) 2023/2720.

Dla uproszczenia uznano za wskazane, aby nie przyjmować oddzielnych wniosków dla każdego z przedmiotowych rozporządzeń, lecz zebrać w jednym wniosku zmiany, które mają być wprowadzone w kilku aktach.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja podjęła szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, organami publicznymi i przedsiębiorstwami, państwami członkowskimi i społeczeństwem.

Aby przygotować niniejszy wniosek, przeprowadzono następujące działania konsultacyjne:

– ukierunkowane konsultacje z organami publicznymi dziewięciu regionów najbardziej oddalonych oraz rządami odpowiednich państw członkowskich (Francji, Hiszpanii i Portugalii),

– forum wysokiego szczebla z udziałem przewodniczących regionów najbardziej oddalonych i przedstawicieli odpowiednich państw członkowskich na poziomie ministerialnym,

– zaproszenie do zgłaszania uwag, aby zebrać informacje zwrotne,

– dialog na temat wdrażania (21 kwietnia 2026 r. w Brukseli i online) z udziałem zainteresowanych stron z dziewięciu regionów najbardziej oddalonych.

Komisja opublikowała zaproszenie do zgłaszania uwag na temat pakietu regulacyjnego na stronie internetowej „Wyraź swoją opinię”: Pakiet uproszczeń przepisów dotyczący regionów najbardziej oddalonych UE. Uwagi można było zgłaszać w okresie od 17 listopada 2025 r. do 12 stycznia 2026 r. Wszystkie otrzymane uwagi są opublikowane na stronie internetowej „Wyraź swoją opinię”.

Na zaproszenie do zgłaszania uwag otrzymano 137 odpowiedzi od łącznej liczby 91 uczestników reprezentujących szeroki zakres grup zainteresowanych stron. Po upływie terminu pocztą elektroniczną przesłano cztery dodatkowe uwagi, które również wzięto pod uwagę. Łącznie daje to 95 uczestników.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Dowody na potencjał skuteczniejszego i bardziej spójnego stosowania art. 349 TFUE w celu dostosowania przepisów, polityk i programów UE do ograniczeń regionów najbardziej oddalonych oraz zwiększenia dostępu tych regionów do rynku wewnętrznego za pomocą uproszczonego, bardziej elastycznego i dostosowanego do potrzeb podejścia można znaleźć

również w niedawnych badaniach i sprawozdaniach zawierających dane analityczne i zalecenia, takich jak:

– sprawozdanie Komisji z realizacji strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych z 2022 r.[16] i powiązany dokument roboczy służb Komisji[17],

– badanie dotyczące warunków życia i zaspokojenia wybranych podstawowych potrzeb w regionach najbardziej oddalonych[18],

– badanie na temat wpływu COVID-19 w regionach najbardziej oddalonych[19],

– badanie dotyczące gromadzenia danych na temat rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych[20],

– badanie uzupełniające dotyczące programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych[21],

– odpowiednie badania OECD na temat regionów najbardziej oddalonych[22],

– badania pochodzące od innych unijnych instytucji, środowisk akademickich, odpowiednich zainteresowanych stron i organizacji pozarządowych.

• **Ocena skutków**

Nie przygotowano oceny skutków niniejszego wniosku ze względu na ukierunkowany i ograniczony zakres proponowanych zmian, które mają zastosowanie wyłącznie do dziewięciu najbardziej oddalonych regionów UE w zaledwie trzech państwach członkowskich. Proponowane zmiany opierają się na:

– szczególnym położeniu geograficznym i warunkach klimatycznych, które uzasadniają dostosowane do potrzeb prawodawstwo UE,

– istniejących ocenach skutków podstawowych przepisów,

– badaniach i sprawozdaniach Komisji dostarczających dowodów na potrzeby regionów w zakresie wsparcia,

– ograniczonych alternatywnych wariantach politycznych, ponieważ utrzymanie *status quo* miałoby negatywny wpływ na rozwój tych regionów.

---

16 COM(2024) 435 final.

17 SWD(2024) 227 final.

18 Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej oraz ECORYS „Badanie dotyczące warunków życia i zaspokojenia wybranych podstawowych potrzeb: sprawozdanie końcowe”, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2024.

19 Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej, „Wpływ pandemii COVID-19 na regiony najbardziej oddalone: sprawozdanie końcowe”, Luksemburg, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022.

20 Komisja Europejska, Europejska Agencja Wykonawcza ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, „Przegląd sytuacji dotyczącej gromadzenia danych i doradztwa naukowego w regionach najbardziej oddalonych UE, wraz ze studium przypadku dotyczącym planu działania na rzecz regularnej oceny stad w Gujanie Francuskiej”, Luksemburg, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022.

21 Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, „Badanie wspierające ocenę programów wsparcia UE dla rolnictwa w regionach najbardziej oddalonych (POSEI) i na mniejszych wyspach Morza Egejskiego (SAI)”, Luksemburg, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2024.

22 Na przykład: OECD (2023), „Innowacyjny przemysł rolno-spożywczy w regionach najbardziej oddalonych UE”, OECD Development Policy Papers, nr 49, OECD Publishing, Paryż.

Wniosek nie wprowadza istotnych zmian polityki, lecz dostosowuje obowiązujące prawodawstwo dotyczące szczegółowych i ukierunkowanych aspektów. Dostosowane przepisy nie mają wpływu na szersze cele Unii. Do wniosku dołączono dokument roboczy służb Komisji, w którym przedstawiono uzasadnienie zmian oraz dane dotyczące oczekiwanego wpływu, jeżeli są one dostępne. Uwagi otrzymane w ramach zaproszenia do zgłaszania uwag umożliwiły uzasadnienie proponowanych zmian przez uzupełnienie ich o odpowiedni kontekst.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek ma na celu rozwiązanie problemu wąskich gardeł w prawodawstwie UE w odniesieniu do szczególnych ograniczeń regionów najbardziej oddalonych.

- **Prawa podstawowe**

Niniejsze rozporządzenie będzie wdrażane zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii Europejskiej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Uznaje się, że żadne dokumenty wyjaśniające nie są konieczne.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013

W art. 1 zmienia się rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, aby przedłużyć okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2030 r. w odniesieniu do ustanowienia limitu zdolności połowowej na Majotcie, co daje Francji dodatkowy czas na ustalenie odpowiedniego limitu.

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

W art. 2 zmienia się załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych przez uwzględnienie, w stosownych przypadkach, niektórych produktów tropikalnych w częściach IX i X, aby włączyć je do zakresu sektorów świeżych i przetworzonych owoców i warzyw. Dzięki temu produkty te będą mogły korzystać z odpowiednich systemów wsparcia oraz, w stosownych przypadkach, podlegać ogólnej normie handlowej dotyczącej owoców i warzyw.

Rozporządzenie (UE) 2023/1115

W art. 3 zmienia się rozporządzenie (UE) 2023/1115 w sprawie produktów niepowodujących wylesiania przez dodanie do jego art. 1 ustępu stanowiącego, że Gujana Francuska jest wyłączona z terytorialnego zakresu stosowania tego rozporządzenia, w tym z obszaru celnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 34 tego rozporządzenia.

Rozporządzenie (UE) 2024/1348

W art. 4 zmienia się art. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1348 przez wprowadzenie szczególnej procedury przyjmowania na terytorium w celu ubiegania się o ochronę międzynarodową na granicy lub w strefach tranzytowych we francuskich regionach najbardziej oddalonych. Wnioskodawca ubiegający się o ochronę międzynarodową, który nie spełnia warunków przyjęcia na terytorium określonych w prawie krajowym, może podlegać tej procedurze w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a), b) i c) tego rozporządzenia. W ramach tej procedury, na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1348, organ wyznaczony przez Francję, inny niż organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia, może udzielić zezwolenia na wjazd na terytorium Francji lub odmówić jego udzielenia na podstawie uzasadnionej opinii organu odpowiedzialnego za ustalenie dopuszczalności wniosku, zgodnie z art. 38, lub na podstawie oczywistej bezzasadności wniosku, zgodnie z art. 39 ust. 4 oraz art. 42 ust. 1 i 3 tego rozporządzenia. Stanowi on ponadto, że art. 10 ust. 4 lit. d) dyrektywy (UE) 2024/1346 stosuje się odpowiednio do procedury przyjmowania na terytorium, o której mowa powyżej. Ponadto na jego mocy zabezpieczenia przewidziane w art. 43 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1348 mają zastosowanie do tej procedury.

Rozporządzenie Rady (UE) 2023/2720

W art. 5 zmienia się art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (UE) 2023/2720 w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych UE na lata 2024–2026, aby wprowadzić odstępstwo od wymogów dotyczących niewystarczającego przetwarzania w odniesieniu do świeżego i schłodzonego lucjana purpurowego złowionego w wyłącznej strefie ekonomicznej przez statki państw trzecich i przywiezionego do Gujany Francuskiej do celów lokalnego przetwarzania i konsumpcji. Odstępstwo to umożliwi skorzystanie ze zwolnień taryfowych określonych w tym rozporządzeniu w ramach kontyngentu o numerze 09.2746 w odniesieniu do 1 500 ton lucjana purpurowego rocznie.

2026/0261 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) nr 1308/2013, (UE) 2023/1115 i (UE) 2024/1348 oraz rozporządzenie Rady (UE) 2023/2720 w odniesieniu do dostosowania niektórych wymogów i zmniejszenia obciążeń administracyjnych w unijnych regionach najbardziej oddalonych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[1],

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Biorąc pod uwagę stałe ograniczenia dotykające regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w tym oddalenie, wyspiarski charakter, niewielkie rozmiary, trudną topografię i klimat oraz zależność gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, a także znaczne trudności, jakich doświadczają obecnie regiony najbardziej oddalone, takie jak utrata konkurencyjności i skutki klęsk żywiołowych, należy wprowadzić szczególne środki wspierające rozwój ich lokalnych gospodarek.

(2) Utrzymujące się wyzwania strukturalne stojące przed sektorem rybołówstwa Majotty, który poważnie ucierpiał w wyniku klęsk żywiołowych, w tym cyklonu Chido w grudniu 2024 r., utrudniły działania na rzecz identyfikacji i rejestracji statków rybackich w unijnym rejestrze floty rybackiej. Biorąc pod uwagę potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa żywnościowego i rozwoju gospodarczego terytorium, konieczne byłoby przedłużenie terminu ustanowienia limitu zdolności połowowej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2] z dnia 31 grudnia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. Przedłużenie to umożliwiłoby ustanowienie odpowiedniego limitu zdolności połowowej na Majotcie bez uszczerbku dla szczególnych wyzwań i potrzeb tego terytorium.

(3) Biorąc pod uwagę zależność gospodarczą regionów najbardziej oddalonych od ograniczonej liczby wytwarzanych lokalnie produktów rolnych, potrzebne są szczególne środki wspierające lokalną produkcję rolną. Wiele produktów rolnych wchodzących w skład codziennej diety w regionach najbardziej oddalonych wytwarza

[1] Dz.U. C , , s. .

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

się lokalnie i sprzedaje wraz z owocami i warzywami, ale nie należą one do sektora owoców i warzyw ani do sektora przetworzonych owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. i) oraz j) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013[3]. W związku z tym produkty te nie kwalifikują się do wsparcia w ramach programów operacyjnych realizowanych przez organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw na podstawie tytułu III rozdział III sekcja 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115[4], ponieważ nie należą do sektora owoców i warzyw ani do sektora przetworzonych owoców i warzyw.

(4) Produkty takie jak świeży i zamrożony maniok (cassava), pochrzyn, kolokazja jadalna i ksantosoma (malanga), przeznaczone do spożycia przez ludzi, a także suszone orzechy kokosowe, kurkuma i imbir mogą odgrywać ważną rolę w lokalnych systemach rolnych i bezpieczeństwie żywnościowym w regionach najbardziej oddalonych. Aby umożliwić państwom członkowskim przyznawanie wsparcia na te produkty za pośrednictwem programów operacyjnych realizowanych przez istniejące organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw, należy włączyć te produkty w zakres sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw. Objęcie tych produktów w stanie świeżym ogólnymi normami handlowymi dotyczącymi owoców i warzyw, o których mowa w art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ułatwiłoby ponadto handel tymi produktami i zapewniłoby konsumentom informacje o ich pochodzeniu. Należy zatem odpowiednio uwzględnić te produkty w częściach IX i X załącznika I do tego rozporządzenia oraz usunąć je z części I i XXIV tego załącznika, w których były wcześniej wymienione.

(5) Szczególne położenie geograficzne Gujany Francuskiej w Ameryce Południowej, z uwagi na rozległe granice lądowe z państwami trzecimi i znaczny wolumen handlu transgranicznego na małą skalę, stwarza ograniczenia strukturalne, które mogą zagrozić skutecznemu egzekwowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 w tym regionie[5]. Aby temu zaradzić, Gujanę Francuską należy wyłączyć z terytorialnego zakresu stosowania tego rozporządzenia, w tym z obszaru celnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 34. Rozporządzenie (UE) 2023/1115 nie powinno mieć zatem zastosowania do odnośnych produktów wytwarzanych, w rozumieniu art. 2 pkt 14 tego rozporządzenia, w Gujanie Francuskiej, a następnie wprowadzanych do obrotu w Gujanie Francuskiej lub wywożonych do państw trzecich. Rozporządzenie (UE) 2023/1115 nie powinno mieć również zastosowania do odnośnych produktów wytwarzanych, w rozumieniu art. 2 pkt 14 tego rozporządzenia, w państwach trzecich, a następnie wprowadzanych do obrotu w Gujanie Francuskiej. Z kolei odnośne produkty przemieszczane z Gujany Francuskiej w celu wprowadzenia

---

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 995/2010 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj).

ich do obrotu w innych częściach Unii należy uznać za „odnośne produkty wprowadzane na rynek unijny” i traktować jako takie zgodnie z rozdziałem 4 rozporządzenia (UE) 2023/1115, w tym poprzez złożenie oświadczenia o należytej staranności lub zgłoszenia uproszczonego. Podobnie odnośne produkty przemieszczane z innych części Unii w celu wprowadzenia do obrotu w Gujanie Francuskiej należy uznać za „odnośne produkty opuszczające rynek unijny” i traktować jako takie zgodnie z rozdziałem 4 tego rozporządzenia. W związku z tym w takich okolicznościach odnośne produkty podlegałyby mającym zastosowanie wymogom rozporządzenia (UE) 2023/1115.

(6) Ze względu na szczególne cechy charakterystyczne i ograniczenia regionów najbardziej oddalonych Republiki Francuskiej, o których mowa w art. 349 TFUE, oraz biorąc pod uwagę ich szczególne położenie geograficzne oraz fakt, że nie należą one do strefy Schengen zgodnie z art. 138 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach[6], należy wprowadzić szczególne środki, aby zapewnić skuteczne stosowanie przepisów regulujących przyjęcie na terytorium w celu uzyskania dostępu do procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w tych regionach. Należy zatem przewidzieć specjalną procedurę przyjmowania na terytorium w tym celu, dostosowaną do ich szczególnej sytuacji.

(7) Szczególna procedura powinna zapewnić skuteczne stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348[7] i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346[8], przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnej sytuacji regionów najbardziej oddalonych, o których mowa. W ramach tej szczególnej procedury organ wyznaczony przez Francję, inny niż organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1348, powinien mieć możliwość udzielenia zezwolenia na wjazd na terytorium na potrzeby ubiegania się o ochronę międzynarodową lub odmowy udzielenia takiego zezwolenia. Decyzja podjęta na podstawie uzasadnionej opinii organu rozstrzygającego, że wniosek jest niedopuszczalny lub oczywiście bezzasadny, powinna podlegać skutecznym środkom odwoławczym przewidzianym w rozporządzeniu (UE) 2024/1348, w szczególności terminom i skutkowi zawieszającemu, o których mowa w art. 68 ust. 5 i 6 tego rozporządzenia.

(8) Aby umożliwić skuteczne funkcjonowanie szczególnej procedury przyjmowania na terytorium w celu ubiegania się o ochronę międzynarodową we francuskich regionach najbardziej oddalonych, powinien mieć do niej zastosowanie mechanizm monitorowania praw podstawowych, o którym mowa w art. 43 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1348, a przesłanka zastosowania detencji przewidziana w art. 10 ust. 4 lit. d) dyrektywy (UE) 2024/1346 powinna mieć również zastosowanie w kontekście tej procedury, bez uszczerbku dla innych warunków przewidzianych w tym samym artykule.

---

6 Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2000/922/oj.

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

8 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

(9) Z wyjątkiem szczególnych dostosowań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, nadal powinny mieć zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia (UE) 2024/1348 i dyrektywy (UE) 2024/1346.

(10) Należy złagodzić minimalne wymogi dotyczące przetwarzania określone w rozporządzeniu Rady (UE) 2023/2720[9], aby umożliwić czerpanie korzyści z autonomicznych preferencji taryfowych dla produktów rybołówstwa w odniesieniu do lucjana purpurowego poławianego w wyłącznej strefie ekonomicznej Gujany Francuskiej przez statki państw trzecich i przywożonego do Gujany Francuskiej w celu przetworzenia i konsumpcji lokalnej, a tym samym przyczynić się do utrzymania rentowności sektora rybołówstwa w regionie.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, (UE) nr 1308/2013, (UE) 2023/1115, (UE) 2024/1348 oraz (UE) 2023/2720,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 23 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 upoważnia się Francję, do dnia 31 grudnia 2030 r., do wprowadzania nowej zdolności bez wycofania równoważnej zdolności w segmentach na Majotcie jako regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanym dalej „Majottą”), o których mowa w załączniku II.”;

2) w załączniku II tabela „Limity zdolności połowowej” przypis **2 otrzymuje brzmienie:

„*2. Limity zostaną wskazane w tabeli po ustaleniu ostatecznej zdolności połowowej i przekazaniu jej Komisji, najpóźniej w dniu 31 grudnia 2030 r.”.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I tabela lit. d) wiersz ex 0714 otrzymuje brzmienie:

„ex 0714	Maniok, maranta, salep i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi lub inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach lub w postaci granulek, oraz rdzeń sagowca, z wyjątkiem: – świeżego, schłodzonego i zamrożonego manioku (cassava) przeznaczonego do spożycia przez ludzi, objętego podpozycją ex 0714 10 00,

[9] Rozporządzenie Rady (UE) 2023/2720 z dnia 27 listopada 2023 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2024–2026 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami (Dz.U. L, 2023/2720, 6.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2720/oj).

	– słodkich ziemniaków objętych podpozycją 0714 20 10, – świeżego, schłodzonego i zamrożonego pochrzynu przeznaczonego do spożycia przez ludzi, objętego podpozycją ex 0714 30 00, – świeżej, schłodzonej i zamrożonej kolokazji jadalnej przeznaczonej do spożycia przez ludzi, objętej podpozycją ex 0714 40 00, – świeżej, schłodzonej i zamrożonej ksantosomy przeznaczonej do spożycia przez ludzi, objętej podpozycją ex 0714 50 00, – topinamburu objętego podpozycją ex 0714 90 90”

2) w części IX w tabeli wprowadza się następujące zmiany:

a) po wierszu ex 0709 dodaje się wiersz w brzmieniu:

„ex 0714 10 00	Świeży lub schłodzony maniok (cassava) przeznaczony do spożycia przez ludzi”

b) po wierszu 0714 20 dodaje się wiersze w brzmieniu:

„ex 0714 30 00	Świeży lub schłodzony pochrzyn przeznaczony do spożycia przez ludzi
ex 0714 40 00	Świeża lub schłodzona kolokazja jadalna przeznaczona do spożycia przez ludzi
ex 0714 50 00	Świeża lub schłodzona ksantosoma przeznaczona do spożycia przez ludzi”

c) po wierszu ex 0714 90 90 dodaje się wiersz w brzmieniu:

„0801 11	Orzechy kokosowe, suszone”

d) po wierszu 0813 50 39 dodaje się wiersze w brzmieniu:

„0910 11	Imbir, nierozgniatany ani niemielony
0910 12	Imbir, rozgniatany lub mielony”

e) po wierszu 0910 20 dodaje się wiersz w brzmieniu:

„0910 30	Kurkuma”

3) w tabeli w części X po wierszu ex 0712 dodaje się wiersze w brzmieniu:

„ex 0714 10 00	Zamrożony maniok (cassava) przeznaczony do spożycia przez ludzi
ex 0714 30 00	Zamrożony pochrzyn przeznaczony do spożycia przez ludzi
ex 0714 40 00	Zamrożona kolokazja jadalna przeznaczona do spożycia przez ludzi

ex 0714 50 00	Zamrożona ksantosoma przeznaczona do spożycia przez ludzi”

4) w części XXIV sekcja 1 w tabeli wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz 0801 otrzymuje brzmienie:

„ex 0801	Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyłączeniem suszonych orzechów kokosowych objętych podpozycją 0801 11”

b) wiersz ex 0910 otrzymuje brzmienie:

„ex 0910	Liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne, z wyłączeniem imbiru, kurkumy, tymianku i szafranu”.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2023/1115

W art. 1 rozporządzenia (UE) 2023/1115 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Gujanę Francuską wyłącza się z terytorialnego zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym z obszaru celnego określonego w art. 2 pkt 34.”.

Artykuł 4

Zmiana rozporządzenia (UE) 2024/1348

W art. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1348 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w regionach najbardziej oddalonych Francji osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, która nie spełnia warunków przyjęcia na terytorium określonych w prawie krajowym, może zostać objęta procedurą przyjęcia na terytorium w celu ubiegania się o ochronę międzynarodową w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a), b) i c).

W ramach tej procedury organ wyznaczony przez Francję, inny niż organ rozstrzygający, o którym mowa w ust. 1, może udzielić zezwolenia na wjazd na terytorium Francji lub odmówić jego udzielenia. Decyzja opiera się na uzasadnionej opinii wydanej przez organ rozstrzygający dotyczącej niedopuszczalności wniosku zgodnie z art. 38 lub jego oczywiście bezzasadnego charakteru zgodnie z art. 39 ust. 4 i art. 42 ust. 1 i 3.

Do celów art. 10 ust. 4 lit. d) dyrektywy (UE) 2024/1346 procedurę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, traktuje się jako równoważną procedurze granicznej, o której mowa w art. 43 niniejszego rozporządzenia.

Mechanizm monitorowania praw podstawowych, o którym mowa w art. 43 ust. 4, ma zastosowanie do procedury, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.”.

Artykuł 5

Zmiana rozporządzenia (UE) 2023/2720

W art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2023/2720 dodaje się literę m) w brzmieniu:

„m) czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie, krojenie w plasterki i krojenie w porcje w przypadku materiałów objętych kodem CN 0302 89 90.”.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący